

Munar s'acosta a Antich i irrita el PP

El partit liderat per Maria Antònia Munar, UM, aliat amb el PP, ha començat una sèrie de moviments per desmarcar-se dels conservadors, ja amb la vista posada en els comicis autonòmics del 2007. En els dos anys que queden per davant, UM vol marcar el seu espai propi enfront dels populars.

Un dinar entre Francesc Antich i Maria Antònia Munar, una visita conjunta a Madrid i l'acord de fons comú davant l'anunciat futur Conveni de Carreteres ofert pel govern Zapatero són els tres punts de fricció entre UM i PP. L'acostament entre Munar i Antich no ha estat gaire ben rebut pels conservadors, tot i que oficialment intenten llevar-li ferro. És la primera passa nítida i sobretot pública dels nacionalistes per desmarcar-se del Partit Popular.

Interès compartit. La bona relació personal entre Antich i Munar ve des de la legislatura 1995-1999, quan UM, PSOE i PSM compartien el Consell de Mallorca, amb el suport extern d'EU. La presidenta considerava el socialista com el millor gestor de l'equip del PSOE. Quan l'any 1998 Antich guanyà les eleccions primàries dins del seu partit, per ser candidat número 1 del PSOE en les eleccions autonòmiques de 1999, la cordialitat personal i companyonia es va convertir en quelcom més: interès polític compartit entre els líders de dos partits que es complementaven a la perfecció. Així ho demostraren durant aquella legislatura i també a la següent (1999-2003), quan des de les presidències del Govern i del Consell mallorquí –respectivament ocupades per Antich i Munar– tots dos feien de nucli dur del Pacte de Progrés.

Després que el PP guanyàs les eleccions autonòmiques de maig de 2003, PSOE i UM es van distanciar. Els nacionalistes pactaren amb els conservadors governar el Consell de Mallorca. Els so-

cialistes, pel seu costat, entraven en una profunda crisi, producte de la derrota, que multiplicà els enfrontaments interns. Així i tot Antich i Munar van continuar parlant, discretament. Mai no es trencaren els llaços personals. Llavors, a partir de l'estiu de 2004, quan Antich superà amb èxit els processos de congressos del PSOE –federal, balear, insulars i locals–, i es va consolidar com el líder dels socialistes illencs, les converses es repetiren. Durant les festes de Nadal parlaren amb més concreció sobre la situació política. Antich es quedà amb la idea que Munar se sentia molt incòmoda pel pacte amb el PP. Perquè els conservadors ja estaven apostant clarament per l'anorreament dels nacionalistes. Ho havia dit, sense dissimular, el president del PP-Mallorca –i batlle d'Inca i president del Parlament–, Pere Rotger, durant l'acte nadalenc del seu partit, en el qual fixà l'objectiu conservador pel 2007: majoria absoluta no només a Balears –que ja la tenen–, sinó també a Mallorca. És a dir, deixar sense cap capacitat de decisió UM, partit en el qual s'encengueren en aquell moment totes les alarmes. Tot i que el president Jaume Matas insistí en públic a dir que l'acord amb els nacionalistes era bo per a tots dos partits, i que fins i tot si el PP tengués majoria absoluta el 2007 oferiria a UM renovar el pacte, el fet és que Munar i tota la direcció del partit prengué consciència que calia fer alguna cosa. I aviat. Perquè, si no, el risc que l'"abraçada de l'ós" es convertís en realitat era molt alt. Aleshores, les converses informals entre Antich i Munar deixaren pas a una reunió més formal, un dinar al fe-

brer per parlar de política i dels possibles camps de col·laboració. Un dinar convenientment filtrat a la premsa. El PP es regirà, molest, tot i que públicament els portaveus conservadors llaven ferro a la reunió.

El març s'ha concretat la convergència PSOE-UM. Antich medià davant del Ministeri de Cultura perquè Munar fos rebuda pel director del Museu Nacional. La presidenta del Consell reclamava el retorn a Mallorca del Bou de Costitx —peces arqueològiques trobades el segle XIX en aquesta localitat, que foren venudes i ara es conserven al dit Museu—. No ho va aconseguir, però sí la bona disposició que siguin cedits temporalment per a exposicions públiques ocasionals. La foto a Madrid entre Antich i Munar irrità molt el PP. Oficialment, però, seguia llevant ferro a la cosa. Al cap d'una setmana, nova posada en escena. El Govern del Consell feia pública una crítica implícita al president del Govern per "no negociar bé amb Madrid", ja que no aconseguia prou finançament per a carreteres. Més malestar al PP. Per si faltava res, Antich feia una roda de premsa per anunciar l'oferta de l'executiu estatal d'un nou Conveni de Carreteres, que UM va aplaudir i es mostrà disposada a negociar, des del Consell. Cal recordar que aquest conveni hauria de substituir l'anterior, que van signar els governs de Matas i d'Aznar, el qual ha estat denunciat per la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, que acusa el Gabinet balear d'incompliment greu. El president illenc ja ha dit que anirà als tribunals per exigir el pagament del primer conveni, uns 400 milions d'euros.

El PP ha donat en aquesta última ocasió una resposta pública dual a l'actitud d'UM. Per una banda, el portaveu conservador en el Consell, Fernando Rubio, va fer unes declaracions públiques advertint implícitament Munar del risc que corre perquè "està governant gràcies" als vots populars i, de l'altra, el president Matas va insistir en la tesi que el pacte amb UM va bé i que és de "futur". L'advertència de Rubio és una passa qualitativa sobre el malestar del PP.

A UM estan encantats amb la imatge pública aconseguida marcant territori propi. És probable que es repeteixin

Maria Antònia Munar, presidenta del Consell de Mallorca i d'UM, és ara protagonista de moviments per desmarcar-se del PP i recuperar imatge mediàtica.

operacions semblants en el que resta de legislatura. És com si els nacionalistes haguessin posat en marxa tota una ofensiva per adquirir un perfil nítid enfront dels conservadors. Ofensiva en la qual un fet lúdic també hi té certa importància, si més no mediàtica: el 50è aniversari de Maria Antònia Munar, celebrat a Palma dissabte passat, per al qual va llogar tota una discoteca on va convidar més de 400 persones d'alta rellevància

en tots els camps. Totes reberen una invitació de "MAM". Així, només: les inicials i prou, esdevingudes nom propi per tothom conegut. Una anècdota que ha fet córrer rius de tinta a la premsa, fotos d'aniversari, crònica social i, sobretot, enorme protagonisme mediàtic de qui en els últims dos anys poc n'havia gaudit: MAM o, el que és el mateix, UM.

Miquel Payeras